

menšiny ve státě bylo způsobeno náladou vyplývající z blízkého se všesokolského sletu i z nedostatečného přehledu o mezinárodním významu věci.

Teprve příchod lorda Runcimana vedl do jisté míry k obratu ve smýšlení politických kruhů. Došlo to k výrazu nakonec v t. zv. čtvrtém plánu Dr. Beneše, jehož obsah je ještě v dostatečně živé paměti. V té době bylo však na podobné řešení, jež se ve skutečnosti vracelo k tomu, s čím sbor právnických expertů začal, již zřejmě pozdě.

Z právní praxe

Záloha na poplatky za znalce.

Vymáhající straně byla uložena usnesením okresního soudu záloha 300 Kč na poplatky odhadu, spolu s dodatkem, že nebude-li tato záloha složena, bude soud míti za to, že vymáhající strana svůj exekuční návrh bere zpět.

Stížnost vymáhající strany, pokud směřovala proti uložení zálohy, byla rekursním soudem odmítnuta jako nepřipustná. Jinak stížnosti bylo vyhověno a usnesení, pokud vyslovovalo, že nebude-li záloha složena, bude soud míti za to, že se exekuční návrh bere zpět, bylo zrušeno jako nezákonné, a to z těchto důvodů:

Podle § 322 odst. 1, 349 odst. 2 čřs., 78 ex. ř. není oprávněného prostředku proti nařízení, aby zálohou byl složen peníz, který bude zapotřebí jako znalečné, a bylo proto v tomto směru stížnost jako nepřipustnou odmítnouti (§ 526 čřs.).

Pokud jde o dodatek, kterým první soud uložil vymáhajícímu věřiteli složení zálohy, vysloviv zároveň, že nebude-li tato záloha složena, bude se míti za to, že vymáhající strana vzala svůj exekuční návrh zpět, není tato doložka prvního soudu, v napadeném usnesení vyslovená, nikterak v zákoně odůvodněna. Neboť vyslovuje tu první soud předpoklad o vůli vymáhajícího věřitele, na níž jedině závisí jeho právo na upuštění od exekuce, o kteroužto vůli se však v daném případě vždy jednati nemusí, neboť vůle nevyhověti příkazu soudu o složení zálohy nemusí býti ještě totožná s vůlí vymáhajícího věřitele od pokračování exekuce upustiti a mohou býti důvody, které vymáhajícího věřitele snad povedou k tomu, aby požadovanou zálohu nesložil, po případě i jiné. Vnucovatí však vymáhajícímu věřiteli případně přes jeho vůli upuštění od exekuce, nesrovnává se nikterak s jeho právem na zahájení exekučního řízení a s jeho právem, aby v exekuci té řádně bylo pokračováno, pokud on sám něco jiného nenavrhne.

Bylo proto stížnosti částečně vyhověti a napadenou klausuli jako nezákonnou zrušiti.

(Krajský soud v Litoměřicích, č. j. R V 619/38.)

Dr. Frydrych.

Odbytné nemanželského otce.

Dne 17. VI. 1937 uzavřel stěžovatel jako nemanželský otec dítěte F. H. H., narozeného dne 19. II. 1931, s poručníkem a matkou dítěte smír, v němž se zavázal složit do jednoho měsíce odbytné v částce 8000 Kč. Při tom bylo také ustanoveno, že matka dítěte může používatí úroků z tohoto obnosu na výchovu a výživu dítěte, že však na kapitál smí býti sáhnuto jenom v případě zjištěné nouze dítěte. Kdyby pak z tohoto důvodu kapitál byl vyčerpán před tím než dítě se může samo živiti, může býti otec dítěte přidržen k nové alimentaci.

Dne 2. VI. 1938 navrhla matka dítěte, aby jí byl vyplacen na výživu dítěte z odbytného měsíčně obnos 120 Kč, jelikož jak ona, tak i její manžel jsou bez zaměstnání, odkázáni jsouce jenom na podporu v nezaměstnanosti, v důsledku čehož octlo se i dítě v nouzi. Poněvadž přítomný poručník tyto údaje potvrdil, vyhověl prvý soud napadeným usnesením návrhu matky a vyrozuměl o tom také otce dítěte, jemuž usnesení bylo doručeno dne 4. VI. 1938. Tento podal proti tomuto usnesení dne 18. VI. 1938, tedy včas, rozklad, pokud se týče stížnost s návrhem, aby napadené usnesení pro vadnost řízení a proto, že neodpovídá zákonu, bylo zrušeno.

Jest předně otázka, zdali otec dítěte jest vůbec oprávněn k rekursu, kteroužto otázku prvý soud nadhodil v usnesení ze dne 11. VII. 1938, kterým rozkladu stěžovatele nebylo vyhověno. Jinými slovy jde o to, zdali jest považovati otce dítěte za účastníka ve smyslu § 6 zák. č. 100/31 Sb. zák. a nař. Na tuto otázku jest dle názoru rekursního soudu odpověděti kladně.

Odbytné jest totiž smluvní náhradou (ekvivalentem) za plnění, jimiž jest nemanželský otec povinen podle zákona svému dítěti. Podle hospodářského účelu jest odbytné úhradním fondem, z něhož mají býti placeny veškeré náklady na výživu, výchovu a zaopatření dítěte a jenž má podle vůle stran pro všechny tyto účely vystačiti. Kdyby nevystačil, pak by nastoupila podle § 166 obč. zák. podpůrná vyživovací povinnost matky a jejich rodičů.

V tomto případě však strany ujednaly, že dojde-li k té okolnosti, že by odbytné nevystačilo, má nastoupiti opět alimentární povinnost nemanželského otce.

V případě smíru o odbytném získávají obě strany určité výhody, jednak však berou na sebe i určité nevýhody. Nemanželský otec zajišťuje si složením odbytného v určité, pevně stanovené výši klid pro budoucnost. Má tedy stěžovatel v tomto případě